

حجت الاسلام و المسلمین دکتر خسروی در در ابتدای جلسه هیئت رئیسه دانشگاه با اشاره به دعای مکارم الاخلاق صحیفه سجادیه به این فراز از دعا اشاره کردند: "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَلَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ دَرَجَةً إِلَّا حَطَّطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي مِثْلَهَا، وَلَا تُحَدِّثْ لِي عِزًّا ظَاهِرًا إِلَّا أَخَذْتُ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي بِقَدَرِهَا" بحث ارتباط با خدا و اینکه انسان به روح خودش پردازد اثر مستقیم در روابط اجتماعی دارد. زندگی در دنیای معاصر و بحث علم، تکنولوژی، پیشرفت، توسعه از یک طرف و از طرفی مهمترین چیزی که امروز بشر احساس می کند عدم معادله ارتباطی انسان ها با یکدیگر است. یعنی بشر در حوزه علم و تکنولوژی پیشرفت کرده است اما در حوزه ارتباطات انسانی اینگونه نیست.

ایشان افزودند: هر چه بشر از پرداختن به خودش دور شود و به تکنولوژی نزدیک شود خطرش بیشتر است. یعنی دستیابی به تکنولوژی و پیشرفت نمی تواند امنیت روحی روانی هم ایجاد کند.

مسئول نهاد رهبری دانشگاه اظهار داشت: مقامات انسان در یک تقسیم بندی دو نوع است. یا مقامات اعتباری است یا حقیقی. مقامی که انسان را به خدا نزدیک نکند هر چقدر هم در چشم مردم بزرگ باشد مقام اعتباری است. یعنی اولاً و بالذات ارزشی ندارد.

حجت الاسلام والمسلمین دکتر خسروی در پایان با اشاره به تاریخ بیان داشت: حضور همزمان میرزای قمی و فتحعلی شاه در حمام و تنبه فتحعلی شاه توسط میرزا نشان میدهد گاهی انسان احساس می کند دارای بزرگی و مقام است، اول این که این احساس را نباید داشته باشد حتی به عنوان شاه. دوم گاهی از اوقات حتی میل انسان، ان تمیلوا میلاً عظیماً. خیلی زیاد می شود و به بیانی دیگر احساس کبریایی زیاد می شود. پس در داستان فتحعلی شاه به این نکته میرسیم؛ مقام علم و مقام انسانیت آن قدر زیاد است که فتحعلی شاه افسار مرکب یک عالم دینی را گرفته دارد می برد. و در آینده اگر کسی خواست به مقام کسی احترام بگذارد آن مقام، انسانیت و علم باشد.